

DR. VISONTAI CSONGOR ÜGYVÉDI IRODA
DR. VISONTAI CSONGOR ÜGYVÉD

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest
Donáti utca 35-45.

Tárgy: alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztése

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám:	IV/1138-0/2019	BÍRÓSÁG
Érkezett:	2019 JÚL 03.	
Példány:	1	Kezelőiroda:
Melléklet:	3 db	

Alulírott *dr. Visontai Csongor ügyvéd*, mint védő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-ában biztosított hatáskörében eljárva állapítsa meg a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bv.2866/2018/7. szám alatti elsőfokú határozatának, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 4.Bpkf.540/2019/2. szám alatti másodfokú határozatának alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, és rendelje el új eljárás lefolytatását.

Kérelmem indokaiként az alábbiakat adom elő:

Előadom, hogy 2017. január 1. napja óta több alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási eljárásban vállaltam, illetve vállalom képviselőt. Az eljárások az ország különböző illetékességei területein levő Törvényszékek előtt vannak folyamatban, és ezen Törvényszékek között a Bv. törvény rendelkezéseinek alkalmazását illetően eltérő gyakorlatok alakultak ki.

A problémát azonban leginkább az jelenti, hogy a Budapest Környéki Törvényszék különböző másodfokú tanácsai is eltérő gyakorlatot követnek, mely a bíróság illetékességi területén levő BV Intézetekben tartózkodó bizonyos fogvatartottak számára előnyös, bizonyos fogvatartottak számára azonban hátrányos.

A Budapest Környéki Törvényszék több első- és másodfokú tanácsa elkezdte azt a gyakorlatot követni, hogy a benyújtott kártalanítási kérelmek alapján kizárólag a megelőző panasz előterjesztését megelőző 3 hónapot vizsgálták érdemben arra hivatkozással, hogy a Bv. törvény 10/A. § (6) bekezdésében írt azon kitételekből, hogy „... Ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell. ...” az következik, hogy 3 havonként az elítélteknek panaszt szükséges előterjeszteniük.

Mellékelem a 2019. június 11. napján kézbesített 4.Bpkf.540/2019/2. szám alatti végzést, mely a Budapest Környéki Törvényszék egy másodfokú tanácsának a fentiek szerinti jogi álláspontját tükrözi.

Ezen tanácsok álláspontja tehát az, hogy a 3 havonkénti megelőző panasz hiánya ahhoz vezet, hogy a kártalanítási kérelem érdemben nem vizsgálható, illetve amennyiben csak egy alkalommal történt meg a megelőző panasz előterjesztése, úgy csak az ezt megelőző 3 hónap vizsgálható érdemben. Ez a gyakorlat – az én tapasztalatom szerint – kizárólag a 2019. január 1. napját követő időszakban alakult ki, ezt megelőzően nem kaptam ilyen tartalmú határozatot a Budapest Környéki Törvényszéktől.

A fenti gyakorlat azonban álláspontom szerint teljes mértékben jogszabályellenes, ugyanis a tanácsok helytelenül értelmezik a Bv. törvény 10/A. § (6) bekezdésében írtakat, illetve abból helytelen jogi következtetést vonnak le.

A fenti rendelkezés egy negatív kötelezést tartalmaz, azt az esetet rögzíti, amikor nem szükséges újabb panasz előterjesztése.

A fenti rendelkezésből azonban álláspontom szerint nem következik az, hogy a fogvatartottnak lenne olyan kötelezettsége, hogy 3 havonta folyamatosan panaszt nyújtson be a végrehajtási szerv vezetőjéhez a kártalanítás érvényesítését megelőzően.

A fent hivatkozott rendelkezés egy kógens rendelkezés, azonban csupán negatív kötelezést ír elő, pozitív kötelezést nem tartalmaz, azaz azt nem írja elő, hogy a fogvatartottnak kötelező lenne 3 havonta a megelőző panasz benyújtása.

A fenti rendelkezés helytelen értelmezése (azaz annak rögzítése a végzésben, hogy 3 havonta kötelező a megelőző panasz előterjesztése) álláspontom szerint teljes mértékben ellehetetleníti a fogvatartottakat. Nyilvánvaló, hogy a Bv. törvény ezen rendelkezése nem azt a célt szolgálja, hogy folyamatosan ismétlődő terhet rójon a fogvatartottakra igényeik érvényesítésével összefüggésben, figyelembe véve azt a tényt is, hogy egy adott kártalanítási kérelem elbírálása hónapokat, sőt bizonyos esetekben éveket vesz igénybe.

Arról nem beszélve, hogy a jogszabályi rendelkezés nem írja elő, így abból nem is állapítható meg, hogy a panaszt a 3 hónap leteltét követően mikor szükséges előterjeszteni: a 3 hónap leteltét követő napon, a következő hónapban, a következő 3 hónap megkezdését megelőző egy nappal, stb.

Ezen konkrét előírás hiánya is lehetetlenné teszi a panasz előterjesztési kötelezettség kikényszerítését.

Amennyiben a jogalkotó szándéka az lett volna, hogy 3 havonta szükséges a megelőző panasz előterjesztése, úgy ez a pozitív kötelezést előíró rendelkezés fellelhető lenne a Bv. törvényben. Ennek hiányában azonban ez következtetésként nem vonható le.

A fenti érvelésemet a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bpkf.520/2019/2. szám alatti végzésében elfogadta, és ennek alapján az elsőfokú bíróság határozatát hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A fenti jogerős határozatot mellékelem.

A fentiek nyilvánvalóan jogi anomáliákhoz vezetnek, és egyáltalán nem biztosítják a törvényességet.

Tény, hogy ugyanazon bíróság egyik tanácsa által hozott határozat, illetve az abban foglalt jogi érvelés nem köti a bíróság másik tanácsát, azonban nagyon fontos, hogy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítási eljárásokban egységes gyakorlat alakuljon ki e tekintetben, ugyanis ennek hiányában önmagában azért érheti hátrány a fogvatartottakat, mert ugyanazon bíróság másik tanácsa járt el az ügyekben, vagy azért, mert szabadságvesztés büntetésüket más területen levő, és más gyakorlatot követő Törvényszékek illetékességi területén levő BV Intézetekben töltik. Sőt az a képtelen helyzet is előállhat, hogy ugyanazon BV Intézet ugyanazon zárkájában tartózkodó egyik fogvatartott esetében a bíróság a teljes időszakot vizsgálja, míg a másik fogvatartott esetében csupán a megelőző panasz benyújtását megelőző 3 hónap eshet érdemi vizsgálat alá.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

Álláspontom szerint a Budapest Környéki Törvényszék 14.Bv. sz. elsőfokú és 4.Bpkf. sz. másodfokú tanácsai a fogvatartott Alaptörvényben rögzített és fent hivatkozott alapjogát sértették meg azzal, hogy csupán a megelőző panasz benyújtását megelőző 3 hónapot vizsgáltak meg érdemben.

Hivatkozom a 6/1998 (III.11.), 5/1999 (III.31.), 14/2002 (III.20.), 15/2002 (III.29.), 35/2002 (VII.19.) AB határozatokra.

Ezek alapján a tisztességes eljárás az Alkotmánybíróság döntéseiben kimunkált alkotmányos mérce szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet és kell megítélni.

Ennek alapján megállapítható, hogy nem lehet olyan szükségesség, amely miatt az eljárás tisztességes voltát arányosan korlátozni lehetne.

A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, mellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog, vagy alkotmányos cél.

A fentiekre tekintettel kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a jelen alkotmányjogi panasz iránti indítványomban foglaltaknak szíveskedjék helyt adni.

Nyilatkozom, hogy a jelen kérelem a Kúria végzésének, mint az ügyben igénybe vehető jogorvoslatra hozott határozatnak a kézhezvételét követő 60 napon belül került benyújtásra. 1

Budapest, 2019. június 24.

Tisztelettel:

